

Dünya ve Onun Süsleri ile Ahiret ve Onun Nimetleri

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **اعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَزِينَةٌ وَتَفَاحُشٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ** **Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlât sahibi olma isteğinden ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği ziraatçıların hoşuna gider. Sonra kurur da sen onun sapsarı olduğunu görürsün; sonra da çer çöp olur. Ahirette ise çetin bir azap vardır. Yine orada Allah'ın mağfireti ve rızası vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir.** [Hadid 20] Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **أَلْهَاكُمْ النَّكَاثُ * حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ * كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ * كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ * لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ * ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ * ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ** **“Çoklukla övünmek sizi, kabirlere varıncaya (ölünceye) kadar oyaladı. Hayır; ileride bileceksiniz! Hayır, Hayır! İleride bileceksiniz! Hayır, kesin olarak bir bilseniz. Andolsun, o cehennemi muhakkak göreceksiniz. Yine andolsun, onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz. Sonra o gün, nimetlerden mutlaka hesaba çekileceksiniz?”** [Tekasûr 1-8] Allahu Teala, ahiret hakkında da şöyle buyurmuştur: **إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ * يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ * وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ** **Buna göre iyilik, itaat ve fazilet sahibi kimseler, hiç şüphesiz içinde nimetlerin kaynadığı cennettedir. Yoldan sapan inkârcı suçlular ise kızgın alevli cehennemdedir. Hesap ve ceza günü, yanıp kavrulmak üzere oraya girerler. Oradan bir daha ayrılamaz, kaçıp kurtulamazlar.** [Infitar 13-16]

Yarısına şahit olunan, bilinen, görülen, insanın yaratılışının vasfedildiği, onun gece gündüz yaşadığı, onunla mücadele edip zahmet çektiği ve sürekli bir çatışma içinde olduğu garip bir denklem.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ** **Biz insanı birtakım zorluklar, zahmetler ve sıkıntılar içinde yarattık.** [Beled 4] İnsanoğlu, yakîn gelinceye kadar gece gündüz zahmet çekiyor; bu yakînin (ölümün), kendi peşinden geldiğini gördüğü halde dünya hayatındaki yolculuğuna devam eder; bu yakîni görür ama gözü süste, övünmekte ve çokluktadır. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا * وَتُحِبُّونَ** **Mirastan ne gelse, helal-haram demeden alabildiğine yiyorsunuz. Malı mülkü de sınırsız bir sevgiyle seviyorsunuz.** [Fecr 19-20] İnsan, başkalarında yakîni yaşar ama ölüm kendisine gelmeden önce onu hissetmez; bu yüzden de nefsi ona galip gelir ve ölümle karşılaşmadan önce de onu şok eder; **فَلَا** **O kişi dünyada ne dini doğrular, ne de namaz kılardı. Tam tersine, dini yalanlar ve onun gereklerinden yüz çevirirdi.** [Kiyamet 31-32] Dolayısıyla bu, hayal edilen bir tasavvur ve görülmeyen bir hakikat olmayıp aksine somut hissedilebilir bir gerçeklik olduğu halde görülebilen ve hissedilebilen somut bir hakikatin idrak edilmesinin önündeki bir perde olup görmeyi etkileyen basiretin kaybolmasıdır. Eğer insan bu hakikati idrak etmiş olsaydı, dünyasını onun zorluğu ve sefaleti, sıkıntısı ve acısı ve darlığı ve mutluluğu ile yaşardı; zira artık insan hakikatin anlamı idrak etmiş ve özünü yaşamış olup böylece yok olup değişmeyecek, taşıması kolay ve mizanı ağır olan azık edinerek onun için (hak ve ahiret için) hazırlık yapardı. **(Ey müminler! Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvadır. Ey akıl sahipleri! Benden (emirlerime muhalefetten) sakının.** [Bakara 197]

Bu dünya denklemi, doğal fizik kanununu ortaya koymaktadır ki o da; değerli, sağlam, güçlü, verimli ve zengin olan şeyin, yerinden oynamayan, değişmeyen, dönüşmeyen ve rüzgârın savuramadığı sabit olan şeyin olduğudur. كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ * تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا “**Kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibi. O ağaç, Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir durur.**” [İbrahim 24-25] Bu nedenle bu fiziksel hakikat, değerli olanın açıkta ve yüzeysel olmadığı, rüzgârın onu savuramadığı ve belki de yerin derinliklerinde olduğundan dolayı keşfedilmesi ve açığa çıkarılması gerektiği kaidesini açığa çıkarmaktadır; dolayısıyla ona ulaşmak için çabalamak, zahmet çekmek, fedakarlık yapmak, peygamberlerin ve âlimlerin kitapları üzerinde yoğunlaşmak gerekir; zira denizlerin derinliklerinde hazineler ve değerli taşlar bulunurken su yüzeyinde ise çerçöp ve köpükler yüzmektedir. فَأَمَّا الرِّبْدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ “**Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller getirir.**” [Ra’d 17]

Bu, doğru ve yanlış anlayış kurallarını ortaya koymaktadır; doğru anlayış, doğru bir akide ve kirlenmemiş temiz bir akla dayanır; böylece kişi, vakıayı okuyup analiz eder, sonra da Allah'ın hükmünü vakıanın üzerinde indirerek ya onu kabul eder ya da reddeder. Yanlış anlayışa gelince; bu ise heva rüzgârının sağa sola savurduğu bukalemunvari ve değişken yüzeysel bir anlayıştır. Dolayısıyla onda sabit bir şey olmadığı gibi faydalanılacak bir hakikat de yoktur; bu yüzden insanlar nereye yönelirse o da oraya yönelir; tıpkı rüzgârın savurduğu denizin köpüğü gibi olup yüzeyde yüzer ancak fasit ve ifsat edici olmasa da hiçbir faydası da yoktur.

Kendisini ve suretini gördüğümüz siyasi gerçeklik, kusursuz bir şekilde resmedilmiş bir gerçektir; bu gerçek ise mihrabı ve koltuğu ele geçirip egemen olanlar ve onlara tabi olanlar, münazara ve tartışma alanına dayanamayan deniz köpüğü ve tahılın kabuğu gibidirler. Dolayısıyla onlar, rüzgârın savurduğu çer çöp gibi olup onların kökleri olmadığı gibi sabit temelleri de yoktur. Zira onlar, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in haklarında bizi uyardığı kimseler olup büyük bir bela ve yaygın kötülük taşırlar, hiçbir şey üretmezler ve her nereye giderlerse gitsinler orayı ifsat ederler. Nitekim Allahu Teala onlar hakkında şöyle buyurmuştur: هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ “**Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onları kahretsin. Nasıl da döndürölüyorlar.**” [Münafikûn 4] Sallallahu Aleyhi ve Sellem bu bariz ve açık kötülük hakkında uyarıda bulunup korkuttuğu gibi ağaçları, taşları ve insanları da etkileyecek bela hakkında da uyarıda bulunarak şöyle buyurmuştur: إِذَا وَصِدَّ الْأَمْرُ إِلَىٰ غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ “**İş, ehli olmayan kimseye verildiğinde kıyameti bekle.**” Yani sarsılmaz dağların, sakladığı hazinelerin ve denizdeki balinaların bile şerrinden Allah'a sığındığı yaygın bir şerri ve benzeri görülmemiş bir belayı bekleyin demektir. Bununla ilgili Allahu Teala şöyle buyurmuştur: ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ “**İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.**” [Rum 41] Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle buyurmuştur: صِنْفَانِ مِنَ النَّاسِ إِذَا صَلَحَا صَلَحَ النَّاسُ، وَإِذَا فَسَدَا فَسَدَ النَّاسُ: الْعُلَمَاءُ وَالْأَمْرَاءُ “**İnsanlardan iki sınıf vardır ki onlar düzelirse insanlar düzelir, onlar bozulursa insanlar bozulur. Onlar: alimler ve yöneticilerdir.**” Buradaki insanlar tüm insanlar değildir, aksine iki rivayette geçen insanlar, Kerim Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in belirlediği iki sınıftır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Salim Ebu Sebeytan